

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyritakastjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

oddagrein

Størri áhugi fyri útjaðara- økjum

ÁHUGIN fyri útjaðaraøkjunum í Føroyum, Grønlandi og Íslandi tykist at vaksa í hinum Norðurlondunum. Hetta var seinasti Norðurlandaráðsfundurur í Keypmannahavn eitt gott dømi um. Á hesum árliga fundinum samtyktu stjórnarumboð fyri øll Norðurlondini at seta á stovn ein so nevndan menningargrunn fyri útjaðaraøkjið Føroyar-Grønland og Ísland. Endamálið við hesum grunnum er at lata stuðul og bílig lán til verkætlanir í hesum londum. Henda avgerðin er so stutt ein ársannan av tí vaksandi tørv, sum útjaðaraøkini hava — og tað er at fegnast um, at stóru grannalond okkara veruliga hava fingið eyguni upp fyri, at hesi útjaðaraøkini eru ein náttúrligur partur av Norðurlondum og tiskil eiga at fáa somu sømdir sum aðrir partar av Norðurlondunum.

HESIN norðurlandski menningargrunnurin fyri útjaðaraøkini fer at hava eitt stovnsfæ uppá 130-150 mill. kr. Grunnurin skal kunna læna til ymsar menningarætlanir og útbyggingarprojekt í Føroyum, Grønlandi og Íslandi. Nú skal so henda samtyktin góðkennast í teimum einstøku parlamentunum umframt í grønlenska landstinginum og okkara lögtingi. Væntandi fer so grunnurin at virka frá 1. januar 1987.

TAD eru umleið fimm ár síðani, at lunnar vórðu lagdir undir »Vestnordenprojektid«, ið er eitt samarbeiði millum Føroyar, Grønland, Ísland og Norðurnoreg. Norðurlandski fløgubankin hevur latið pening til ymisk samarbeiðsprojekt í hesum londum, men talan

hevur bert verið um sera avmarkaðar upphæddir. Kortini er so arbeiðið komið í gongd, og nevntast kann, at peningur m.a. er latin til útseting av laksi á Eysturlandinum í Íslandi, til skeljaveiðu í Grønlandi o.s.fr. Í løtuni verður arbeitt við ymsum øðrum projektum, eitt nú verður tilfar fingið til vega um føroyska fiskiskapin í Vesturgørlandi, sum nú er við at vera søga.

VIÐ tí nýstovnaða norðurlandska menningargrunninum fyri útjaðaraøkini kann av álvara farast undir størri verkætlanir, og her eiga vit serliga at vísa Grønlandi ans. Tað er neyvan nakað dultmál, at grønlendingar eru teir, sum hava størsta tørv á at læna pening úr umrødda grunni og eiga bæði føroyingar og íslendingar at stuðla grønlendingum sum mest. Grønlendingum tørvar ikki bert pening til at fáa meira burtur úr tí nógva náttúruvirkidøminum, sum finst í Grønlandi. Teimum tørvar eisini gott og kvalifiserað fólk til at arbeiða við teimum ymsu menningarætlanunum. Her eiga bæði føroyingar og íslendingar at liggja framvið og stuðla grønlendingum.

TAD er greitt, at nýggi grunnurin fyri útjaðaraøkini í Norðurlondum kann hava tað við sær, at vinarbondini millum Grønland, Ísland og Føroyar gerast enn sterkari, og verður hetta eitt úrslitið av stovnanini av umrødda grunni, tá er nógv vunnid — bæði fyri útjaðaraøkini, men eisini fyri alla eindina Norðurlond.

jamú

Skemdargerðin í Stokkhólmi og í Dagblaðnum

— hvat sigur tú Jógvan Sundstein til »minningarorð« Óla Breckmann's um Olof Palme!

Vaknaði leygarmorgunin 1. mars við at útvarpið boðaði frá, at Olof Palme var myrður.

Hesi ræðulig tíðindini skelkaðu meg so, at eg restina av degnum ikki kundi taka meg saman til annað enn at lurta eftir tíðindum frá svenska, danska, norska og enska útvarpinum.

Morðið á Palme fekk ein til at merkja seg sjálfvan sum svia. Hetta fekk ein til at hugsa um, hvussu nær vit í norðarlondum hóast alt eru at hvørjum øðrum.

Tíðindini um teir túsindir av svium, sum vitjaðu morðstaðið og grótu um myrda ríkisleiðara sín vóru rørandi.

Minningarorð frá øðrum ríkisleiðarum úr øllum heiminum, lögmanni og løgtingsformanni okkara vóru eisini at hoyra.

Eisini føroysku bløðini Dimma, Sosialurin og 14. bóru okkum nøkur orð um Palme, sum tað sømir seg at gera í mentaðum londum.

Tó kundi Óli Breckmann ikki lata vera við í Dagblaðnum 5. mars undir myndini av Olof Palme at skriva: »Nú bleiv Olof Palme sjálfur offur fyri tí vinstrahalla yvirgangi, hann við svenskum skattapeningi hevur

stuðlað í sosialistiskum diktatur- og blóðstatum sum Vietnam, Laos og Tanzania«.

Hetta er ótrúligt.

Vóru hesi orðini, alt sum fólkaflokkurin kundi manna seg upp til at siga um ein skammiliga myrdan politiskan mótsæðummann og norðurlandskan forsætisráðharran?

Um tit á fólkafloksins ytra hagra veingi ikki nú taka aðrar partar fyri tykkum, so fer — um nøkur skomm er í floksleiðsluni yvirhøvir — flokkurin í tvíningar.

Hvat sigur tú til alt hetta Jógvan Sundstein? Styðjar tú »minningarorð« Óla Breckmann's í Dagblaðnum um Olof Palme 5. mars?

Hetta er tað fúlasta og skitnasta eg nakrantíð havi verið úti fyri.

Ein má eymka dupultmoralin í fólkaflokkinum, og samstundis spyrja seg sjálfvan, hvørji menniskju tó velja ein slíkan mann til at umboða seg á Løgtingi og á Fólkatingi? At umboða Føroyar sum fersoykur fólkatingslimur, bindur ein til eina sømiliga framferð, og fritekur ikki fyri, at fylgja fólkatingsins skrivaðu og óskrivaðu etisk reglum, serliga ikki undir slíkum fyri norðarlond so syrgiligum um-

støðum. Tað sermerkt við hesum manni og hondlangarum hansara á útasta hagra veingi í fólkaflokkinum er, at í øllum miskunnarloysinum, harðskapinum, skaðafroini og skammleysu framferð teirra, sýnist tað faktum ótrúligt, at grundstuðlarnir undir hesum flokki eru at finna á føroyskum átrúnarligum stóði.

Eg taki synd í tykkum.

Men mest taki eg tó synd í Jógvan Sundstein floksformanni — tí ektaða fólkafloksmanninum — menniskjaliga andlit floksins — sum uttan mál og mið verður hildin í skák av viðgongdum vargum.

Palme er enn ikki farin í grøvina (tit fara nokk seinri at grava hann upp aftur »til viðgerðar«), men lat meg at enda — í hesum syrgiliga samanhangi — siga, at í øllum hesum viðgongda politiska og átrúnaðarliga harðskapinum og hurlivasanum skammi eg meg tykkara vegna yvir at vera føroyingar.

Flestu fólkafloksfólk eru tó bæði reiðilig og ærlig menniskju, men hetta er tó meira enn eg kann taka.

H.N.

Tøkk til Atla Dam

Hýsið mær vinarligast hesum fáu fátæku orðum.

Eg vil bert í stuttum siga tøkk til tín, Atli, fyri ta festu støðu, tú hevur viðvíkjandi grindamálinum.

Tøkk fyrri, at tú hevur vart okkara litla land imóti tí nógva grundarleysa pástandinum, sum floymir inn yvir okkara litla land í løtuni.

Tú hevur vist teg sum ein mann. Slaka ikki fyrri krøvunum.

Sambandsmaður

